

Ří - káš: Já kře - ťan jsem! Nu - že, o tom necht'
sku - tek a ži - vot tvůj, neb tu ne dost na
svě - dčí bla - ho - sla - ve - ný jsi, chceš -
ře - či;
li, co já též chci, to - tiž kře - ťa - nem
být vždy le - pším den po dni.

2. Říkáš: Já křesťan jsem; / ten je, který poznává / Ježíše a ne jen / svým Pánem ho vyznává, / leč také zachová / jeho přikázání; / neučiníš-li též, / nejsi křesťan pravý.
3. Říkáš: Já křesťan jsem, / neb vodou jsem pokřtěný / a drahou Kristovou / krví též pokropený; / dobře, leč také jsi / zachoval smlouvu tu, / již s Bohem učinils / v milosti hodinu?
4. Říkáš: Já křesťan jsem, / čítám, modlím se, zpívám, / almužny dávám, též / v shromáždění vždy bývám; / dobře, děje-li se / z čistého srdce vše, / krom toho vše je hřích / a nic neprospěje.
5. Říkáš-li: Křesťan jsem, / a to smělou radostí; / na sobě pak nemáš, / než jen pohanské ctnosti, / ba časem pohan tě / v dobrém převyšuje, / zdali na den soudný / on nezahanbí tě?
6. Neříkej: Křesťan jsem, / pokud o tom nesvědčí / vše obcování tvé; / měj raděj o to péči, / bys vskutku byl, čím se / být pravíš neb chlubíš. / Jen ti jsou křesťané, / v nichž živ je Pán Ježíš.